

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 01 Noiembrie 2024
Completul compus din:
PREȘEDINTE: Xxxx
Judecător: Xxxx
Judecător: Xxxx
Grefier: Xxxx

Pe rol se află judecarea recursului formulat de recurentul – reclamant Xxxx, împotriva sentinței nr. xxxx, pronunțată de Tribunalul Xxxx, în dosarul nr. 482/90/2024, în contradictoriu cu intimatul – pârât XXXX, având ca obiect *litigiu privind funcționarii publici statutari*.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la ordine, părțile au lipsit.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, faptul că la data de 29.10.2024, intimatul pârât a depus la dosar punct de vedere cu privire la cererea de sesizare ÎCCJ, precum și că în cauză s-a solicitat judecarea în lipsă, după care.

Curtea, având în vedere că părțile și-au exprimat punctul de vedere cu privire la sesizarea ÎCCJ, în baza disp. OUG nr. 62/2024, raportat la art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă rămâne în pronunțare asupra sesizării ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă în interpretarea art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 153/2017, art. 1 alin. (3¹) și (3²) din O.U.G. nr. 9/2017 și Ordinului MAI nr. 78/2017 polițiștii planificați să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, beneficiază de majorarea de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție, acordată în conformitate cu prevederile legale în vigoare, și începând cu 01.01.2018 pentru perioada în care asigură continuitatea?”.

CURTEA

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Expunerea succintă a procesului

1. Obiectul litigiului

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea – Secția a II-a Civilă la data de 20.10.2023, sub nr. 3337/90/2023, reclamantul Xxxx pentru mai mulți membrii de sindicat, printre care și Xxxxx a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Xxxx, ca prin hotărârea ce se va pronunța:

- să se dispună obligarea pârâtului la plata majorării de 40% reglementată prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 78/2017 ce se acordă personalului care asigură continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu începând cu data de 01.01.2018 și până în prezent;
- să se constate că perioada serviciului de permanență constituie timp de lucru;
- să se dispună obligarea pârâtului să-i calculeze și să-i plătească orele aferente timpului de lucru din cadrul serviciului de permanență care depășesc perioada normală de lucru de 8

ore în timpul zilelor lucrătoare precum și pe durata zilelor de sâmbătă, duminică și sărbători legale.

În motivarea cererii reclamantul a arătat, în esență, că potrivit art. 1 alin. (3¹) și (3²) din O.U.G. nr. 9/2017: „(3¹) *Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din cadrul instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, planificat să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, beneficiază pentru această perioadă de o majorare de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție, acordată în conformitate cu prevederile legale în vigoare.*

(3²) Condițiile de acordare a majorării prevăzute la alin. (3¹), inclusiv activitățile pentru care se asigură continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, se stabilesc prin ordin al conducătorilor instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională.”

Pentru punerea în aplicare a acestor dispoziții a fost adoptat Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 78/2017 care a intrat în vigoare la data de 29.06.2017.

Reclamantul a precizat că începând cu 01.01.2018 a încetat doar plata sporului reglementat de OMAI nr. 78/2017, nu și planificarea polițiștilor din timpul liber la asigurarea continuității îndeplinirii atribuțiilor specifice de la domiciliu, care nu au mai fost plătite.

S-a arătat că motivul sistării plății acestui drept a fost reprezentat de intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017 care nu îl mai prevede.

Reclamantul a susținut că sistarea plății sporului este abuzivă și contrară prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 153/2017 care obligau angajatorul la plata acestui drept și începând cu 01.01.2018.

Așadar, s-a arătat că pârâțul nu a făcut corect aplicarea dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 153/2017 și a sistat în mod nelegal plata sporului de 40% pentru polițiștii care au asigurat continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, începând cu 01.01.2018.

Reclamantul a invocat în susținerea demersului său și hotărârea CJUE din cauza nr. C-518/15.

2. Apărările formulate în fața instanței de fond

Pârâțul Xxxx a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată întrucât O.U.G. nr. 9/2017 a fost un act normativ cu aplicare limitată, iar O.M.A.I. nr. 78/2017 a devenit inaplicabil începând cu data de 01.01.2018. Pe cale de consecință, majorarea salarială pentru personalul M.A.I. planificat să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu s-a acordat numai în perioada în care a fost reglementată prin acte normative.

3. Hotărârea de declinare

Prin încheierea din data de 13.02.2024 s-a dispus disjungerea cauzei și constituirea unui nou dosar cu nr. 4825/90/2024, având ca părți: reclamantul Xxxx pentru membrul de sindicat în contradictoriu cu pârâțul Xxxx.

Prin sentința civilă nr. Xxxx, Tribunalul Xxxx a admis excepția necompetenței teritoriale exclusive și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Gorj.

4. Hotărârea instanței de fond

Prin sentința nr. xxxx Tribunalul Xxxx a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul Polițiștilor Europeni „EUROPOL”, pentru membrul de sindicat Lăzărescu Florin-Petre, în contradictoriu cu pârâțul Xxxx.

Pentru a pronunța această hotărâre tribunalul a reținut, în esență, că O.U.G. nr 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative a fost un act normativ cu aplicare limitată, pentru reglementarea salarizării personalului din sectorul bugetar pentru anul 2017.

Ordinul M.A.I. nr. 78/2017 a fost emis în aplicarea dispozițiilor alin.32 al art. 1 din O.U.G. nr. 9/2017 introduse prin Legea nr. 115/24.05.2017, astfel că și acest ordin a avut aplicabilitate limitată în timp, pentru anul 2017, iar începând cu data de 01.01.2018, nu mai este aplicabil.

Prin urmare, majorarea salarială pentru personalul M.A.I., planificat să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice în afara programului normal de lucru, de la domiciliu s-a acordat numai în perioada în care a fost reglementată prin acest act normativ.

Începând cu 1 iulie 2017, a intrat în vigoare Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, iar prin aplicarea dispozițiilor art.38 alin 2 lit.a din Legea 153/2017, care mențineau în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Având în vedere că majorarea de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție a avut caracter temporar, s-a concluzionat că dispozițiile art. 38 din Legea 153/2017 nu prelungesc acordarea acestei majorări după data de 31.12.2017, în lipsa unei dispoziții legale exprese în acest sens, astfel că este nefondat petitul privind obligarea pârâtului la plata sporului de 40% reglementat prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 78/2017 (personalului MAI care asigură continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu) pentru reclamant, începând cu data de 01.01.2018 și până în prezent.

5. Calea de atac exercitată în cauză

Reclamantul a declarat recurs împotriva acestei hotărâri, solicitând casarea sa în raport de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, rejudecarea și admiterea cererii așa cum a fost formulată.

În esență, recurentul a susținut că instanța de fond a făcut o aplicare greșită a normelor de drept material, arătând că sistarea plății sporului este abuzivă și contrară prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 153/2017 care obligau angajatorul la plata acestui drept și începând cu 01.01.2018, deoarece toate drepturile aflate în plată trebuiau menținute până în anul 2022 inclusiv.

În plus față de argumentele expuse prin cererea sa a mai arătat că Legea nr. 153/2017 a preluat, așa cum rezultă din art. 38, în perioada aplicării etapizate salarizarea existentă în luna iunie 2017, astfel că polițiștii sunt îndreptățiți să primească majorarea prevăzută de O.U.G. nr. 9/2017 până la aplicarea în integralitate a Legii nr. 153/2017.

S-a mai arătat că la art. 44 din Legea nr. 153/2017 nu apare a fi abrogată și O.U.G. nr. 9/2017, astfel că legiuitorul nu a înțeles să abroge începând cu 01.01.2018 și acest act normativ.

Totodată, recurentul a invocat în susținerea demersului său incidența deciziei ICCJ nr. 82/2018 (HP), susținând că cele statuate sunt aplicabile mutatis mutandis și în privința majorării di cauză, câtă vreme și aceasta reprezintă un drept salarial nou.

6. Întâmpinarea la recursul reclamantului

Intimatul-pârât a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat reiterând apărările formulate la fond.

7. Solicitarea recurentului de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție

La data de 04.10.2024, recurentul-reclamant a depus la dosar o cerere prin care a solicitat suspendarea judecării cauzei în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă pe perioada aplicării etapizate a Legii nr. 153/2017, începând cu data de 01.01.2018 se vor menține în plată toate elementele sistemului de salarizare care făceau parte din salariul lunar brut în luna decembrie 2017 (așa cum este majorarea salarială plătită polițiștilor pentru continuitatea de la domiciliu în perioada iunie-decembrie 2017)?”.

8. Punctul de vedere al intimatului

La data de 29.10.2024 intimatul-pârât Xxxx a depus punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care a arătat că solicitarea recurentului-reclamant nu este oportună deoarece O.U.G. nr.9/2017 a fost un act normativ cu aplicare limitată, pentru reglementarea salarizării personalului din sectorul bugetar pentru anul 2017.

O.M.A.I. nr. 78/2017 a fost emis în aplicarea dispozițiilor alin. (3²) al art. 1 din O.U.G. nr.9/2017 introdus prin Legea nr. 115/2017, astfel că și acest ordin a avut aplicabilitate limitată în timp, pentru anul 2017, iar începând cu data de 01.01.2018 nu mai este aplicabil. Prin urmare, majorarea salarială pentru personalul M.A.I., planificat să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice în afara programului normal de lucru, de la domiciliu s-a acordat numai în perioada în care a fost reglementată prin acest act normativ.

Începând cu 1 iulie 2017, a intrat în vigoare Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, iar prin aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. 2 lit. a din Legea nr. 153/2017, care mențineau în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017 până la 31.12.2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Însă, luând în considerare toate acestea, nu se poate aprecia că dispozițiile art.38 din Legea nr. 153/2017 prelungesc acordarea dreptului temporar și după 31.12.2017, în lipsa unei dispoziții legale exprese.

Prin urmare, ținând cont de cele precizate mai sus, majorarea salarială de 40% acordată doar polițiștilor, începând cu luna iunie 2017, pentru asigurarea continuității îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului de lucru, de la domiciliu, a fost aplicabilă doar până la 31.12.2017, potrivit măsurilor fiscal-bugetare adoptate în cursul anului 2017, situație în care, începând cu luna ianuarie 2018, aplicarea corelativă a măsurilor adoptate atât în domeniul salarizării, cât și domeniului fiscal nu vor avea aceleași efecte pentru polițiștii beneficiari ca cele precizate.

În aceste condiții dispozițiile legale sunt clare și nu lasă loc de interpretări atât timp cât legiuitorul nu a mai emis acte normative care să prevadă acordarea sporului de 40% și cu data de 01.01.2018.

Pe cale de consecință, a apreciat că acest spor nu a mai putut fi acordat cu 01.01.2018, având în vedere că baza legală prin care a fost reglementat a avut aplicabilitate limitată în timp, el fiind acordat doar în perioada iunie 2017-decembrie 2017, strict pentru asigurarea continuității îndeplinirii atribuțiilor specifice de la domiciliu.

II. Soluția instanței de recurs

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curtea reține următoarele:

1. Aspecte factuale relevante

Membrul de sindicat Xxxx are calitatea de funcționar public cu statut special fiind încadrat la Xxxx începând cu 01.06.2016, astfel cum rezultă din adresa nr. Xxxx emisă de IPJ Xxxx, iar începând cu 01.01.2018 nu i-a mai fost plătită majorarea de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție, prevăzută de art. 1 alin. (3¹) din O.U.G. nr. 9/2017 și Ordinul MAI nr. 78/2017.

Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat obligarea angajatorului pârât la plata acestei majorări și începând cu 01.01.2018.

2. Texte legale aplicabile

Potrivit art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

„Art. 38 - (1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017. (...)”

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)”.

Conform potrivit art. 1 alin. (1), (3¹) și (3²) din O.U.G. nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative:

„ (1) În perioada 1 martie - 31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(3¹) Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din cadrul instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, planificat să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, beneficiază pentru această perioadă de o majorare de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție, acordată în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3²) Condițiile de acordare a majorării prevăzute la alin. (3¹), inclusiv activitățile pentru care se asigură continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, se stabilesc prin ordin al conducătorilor instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională.”

Alineatele (3¹) și (3²) au fost introduse prin Legea nr. 115/2017 în vigoare din 01.06.2017.

În baza art. 1 alin. (3²) din O.U.G. nr. 9/2017 a fost emis Ordinul M.A.I. nr. 78/28 iunie 2017 privind condițiile de acordare a majorării salariale pentru personalul Ministerului Afacerilor Interne planificat să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, precum și activitățile pentru care se asigură continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, care la art. 3 – art. 6 prevede:

„Art. 3 - (1) Majorarea se acordă personalului M.A.I. care asigură continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, pentru următoarele activități:

a) intervenția în mediul rural efectuată de personalul din cadrul secțiilor de poliție rurală, polițiilor comunale și posturilor de poliție comună, la sesizările Sistemului unic național pentru apeluri de urgență și alte evenimente semnalate privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și

descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, când nu se poate asigura îndeplinirea atribuțiilor specifice în program de lucru în ture sau schimburi;

b) cercetarea la fața locului și intervenția specializată pentru prinderea în flagrant, efectuate de către personalul din structurile de poliție judiciară, criminalistică și de suport operativ, organizate în cadrul Poliției Române și Poliției de Frontieră Române, când nu se poate asigura îndeplinirea atribuțiilor specifice în program de lucru în ture sau schimburi.

(2) Majorarea prevăzută la art. 1 se acordă și polițiștilor încadrați pe funcții de medici în spitalele din rețeaua sanitară proprie, care sunt nominalizați să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, pentru asistența medicală de urgență.

Art. 4 - (1) Majorarea se acordă personalului M.A.I. dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există o planificare a personalului să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, care se încadrează în activitățile prevăzute la art. 3, întocmită conform competențelor și regulilor privind circuitul documentului stabilite la nivelul unității și aprobată de conducătorul unității sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor;

b) se asigură încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul fiecărui ordonator de credite.

(2) Pentru acordarea majorării, personalul M.A.I. se nominalizează în ordin/dispoziție de personal întocmit(ă) în acest scop de structura de resurse umane.

(3) Personalul M.A.I. prevăzut la alin. (1) lit. a) nu beneficiază de majorare în perioada în care desfășoară efectiv activitățile prevăzute la art. 3. În această situație se acordă drepturile corespunzătoare activităților desfășurate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(4) Asigurarea continuității îndeplinirii atribuțiilor specifice în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, nu reprezintă muncă desfășurată în durata normală a timpului de muncă și nici muncă suplimentară în perioada în care nu sunt desfășurate efectiv activitățile prevăzute la art. 3, iar orele stabilite în volumul de timp lunar planificat, astfel cum este reglementat la art. 2 lit. b), nu se compensează cu timp liber corespunzător.

(5) Perioada în care personalul M.A.I. este planificat lunar să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, nu poate depăși numărul de ore aferent duratei normale a timpului de muncă din luna respectivă.

Art. 5 - Cuantumul majorării se determină prin aplicarea următoarelor formule:

$M = 40\% \times Sb/Sf \times Vtlp / Dntm$, în care:

M = cuantumul majorării acordate lunar;

Sb/Sf = cuantumul lunar al salariului de bază sau al salariului de funcție ori, după caz, al soldei de funcție;

$Vtlp$ = volum de timp lunar planificat;

$Dntm$ = durata normală a timpului de muncă stabilită lunar.

Art. 6 - (1) Cuantumul majorării determinat potrivit art. 5 se plătește lunar.

(2) Plata se face pe baza centralizatorului lunar al numărului de ore aferent perioadei în care personalul M.A.I. a fost planificat în luna respectivă să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Centralizatorul lunar se întocmește de șeful nemijlocit, se avizează de către persoanele abilitate conform competențelor și regulilor privind circuitul documentului stabilite la nivelul unității, se aprobă de conducătorul unității sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor și se comunică structurii financiar-contabile, până la data de 5 a lunii pentru luna precedentă.

(4) Prin excepție de la art. 4 și 5, în cazul personalului prevăzut la art. 3 alin. (2), majorarea se acordă și se determină conform reglementărilor aplicabile personalului din familia

ocupatională de funcții bugetare "Sănătate", iar în acest sens, referirile la salariul de bază se consideră a fi făcute la salariul de funcție."

3. Condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept

Potrivit art. 1 alin. (1) și (3) și art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024

„Art. 1 - (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Art. 2 - (1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Cu privire la condițiile de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile Curtea reține că prin decizia (HP) nr. 43/2024 Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că:

„78. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

79. Este de observat că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate ale sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită, iar Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completele de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac, fiind eliminată condiția sesizării doar de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor care sunt investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

80. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în sesizările formulate în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

81. În sesizările formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie avut în vedere preambulul acestui act normativ în care s-a ținut seama de "faptul că măsurile

legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept".

82. În același timp, în condițiile în care, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, "dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie", completului de judecată care sesizează instanța supremă în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept îi revine obligația respectării dispozițiilor compatibile procedurii cuprinse în art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, potrivit căruia "dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților". Cu alte cuvinte, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și punctul de vedere al completului de judecată și al părților."

În acest context, verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3), respectiv art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Curtea constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face într-o cauză aflată în curs de judecată în recurs, procesul pendinte are ca obiect plata majorată cu 40% a salariului de bază/solda de funcție/salariul de funcție al polițiștilor planificați să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu începând cu data de 1 ianuarie 2018.

Așadar, pretențiile deduse judecății se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, Curtea constată că aceasta este una esențială, direct incidentă în soluționarea cauzei, fiind reprezentată de interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 153/2017, art. 1 alin. (3¹) și (3²) din O.U.G. nr. 9/2017 și Ordinului MAI nr. 78/2017, respectiv de a se stabili dacă polițiștii planificați să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, beneficiază de majorarea de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție, acordată în conformitate cu prevederile legale în vigoare, și începând cu 01.01.2018 pentru perioada în care asigură continuitatea.

De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că reclamantul pretinde plata majorării de 40% a salariului de bază/soldei de funcție/salariului de funcție și începând cu 01.01.2018 atunci când a fost planificat să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu.

Având în vedere că în preambulul O.U.G. nr. 62/2024 s-a ținut seama de "faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept", precum și faptul că normele juridice prezintă un anumit grad de imprecizie (nerezultând în mod clar că acordarea majorării de 40% a salariului de funcție solicitată de reclamant a încetat la 31.12.2017, în condițiile în care polițiștii au fost planificați să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu și începând cu 01.01.2018) Curtea apreciază că se justifică intervenția instanței supreme pentru a se preîntâmpina pronunțarea unor soluții divergente.

De asemenea, Curtea constată și faptul că problema de drept incidentă nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

4. Opinia instanței de judecată

Curtea apreciază că în interpretarea art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 153/2017, art. 1 alin. (3¹) și (3²) din O.U.G. nr. 9/2017 și Ordinului MAI nr. 78/2017 poliștii planificați să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, nu mai pot beneficia de majorarea de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție și începând cu 01.01.2018 pentru perioada în care asigură continuitatea întrucât dispozițiile art. 1 alin. (3¹) și (3²) din O.U.G. nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative prin care s-a acordat majorarea au avut aplicabilitate temporară și s-au aplicat doar la nivelul anului 2017, până la data de 31.12.2017.

În lipsa unei norme exprese de prelungire a dreptului stabilit de art. 1 alin. (3¹) din O.U.G. nr. 9/2017 și ulterior datei de 01.01.2018, se apreciază că majorarea prevăzută de art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 153/2017 nu putea viza decât cuantumul salariului de bază/soldei de funcție/salariului de funcție acordat cu caracter de continuitate în luna decembrie 2017, nu un cuantum majorat ocazional, în funcție de realizarea anumitor condiții, așa cum este cazul majorării de 40% care se acordă doar dacă sunt realizate cumulativ condițiile prevăzute în art. 3 și art. 4 din Ordinul MAI nr.78/2017.

Din modul în care este reglementată această majorare, doar în lunile în care poliștii figurează în planificările întocmite pentru asigurarea continuității și numai corespunzător volum de timp lunar planificat, respectiv proporțional cu acesta, rezultă că ea nu face obiectul dispozițiilor legale de menținere în plată a cuantumului și începând cu 01.01.2018, după încetarea efectelor actului normativ care a prevăzut-o.

Se apreciază că nu poate fi menținut în plată începând cu 01.01.2018 cuantumul majorării acordate la nivelul lunii decembrie 2017, câtă vreme prin definiție cuantumul lunar al acestui drept este variabil, iar acordarea sa a fost subordonată unor cerințe, pe perioada de timp cât actele normative care l-au reglementat, O.U.G. nr. 9/2017 și Ordinul MAI nr.78/2017, au fost în vigoare, respectiv anul 2017.

5. Soluția instanței

Având în vedere că în cauză sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curtea va dispune sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă în interpretarea art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 153/2017, art. 1 alin. (3¹) și (3²) din O.U.G. nr. 9/2017 și Ordinului MAI nr. 78/2017 poliștii planificați să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, beneficiază de majorarea de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție, acordată în conformitate cu prevederile legale în vigoare, și începând cu 01.01.2018 pentru perioada în care asigură continuitatea?”

În temeiul art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, se va suspenda judecarea recursului împotriva sentinței nr. xxxx, pronunțată de Tribunalul Xxxx, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Totodată, în temeiul art. 2 alin. (2) din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se va transmite, în copie, prin poștă electronică, și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă în interpretarea art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 153/2017, art. 1 alin. (3¹) și (3²) din O.U.G. nr. 9/2017 și Ordinului MAI nr. 78/2017 polițiștii planificați să asigure continuitatea îndeplinirii atribuțiilor specifice, în afara programului normal de lucru, de la domiciliu, beneficiază de majorarea de 40% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție, acordată în conformitate cu prevederile legale în vigoare, și începând cu 01.01.2018 pentru perioada în care asigură continuitatea?”

Suspendă judecata recursului formulat de recurentul – reclamant XXXX, împotriva sentinței nr. xxxx, pronunțată de Tribunalul XXXX, în dosarul nr. 482/90/2024, în contradictoriu cu intimatul – pârât XXXX, până la pronunțarea hotărârii prealabile în temeiul art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de 01.11.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,
XXXX

Judecător,
XXXX

Judecător,
XXXX

Grefier,
XXXX

Red.Xxxx.
Thred.Xxxx./3 ex